

Singurătate

DANACIOBY

Singurătate

Golită sunt de toate și plină sunt de tot,
Iar haina ce-i pe mine mi-e greu s-o mai suport.
Mă macină tristețea când văd în jur rugină.
Aș vrea să zbor, dar totul se termină-n rutină.

Coloana infinită de griji și judecăți,
Mă-ndreptățește parcă mai mult ca-n alte dăți,
Să las în urmă gânduri, trăiri și mari senzații,
Să mă desprind de vise și să trăiesc ca alții.

Încerc să merg pe drumuri puțin ocolitoare,
Să nu m-agăț de cioturi, căci știu că asta doare.
Îmi reazem fruntea rece de-o frunză arămie.
Alung singurătatea scriindu-ți astăzi ție.